

مرکز پژوهش‌های
مجلس شورای اسلامی

مشخصات طرح:

دوره یازدهم - سال دوم

شماره ثبت:
۳۸۹

مشخصات گزارش:

تهیه و تدوین:
یوسف زراعت کیش

ناظر علمی:
موسی بیات

اظهار نظر کننده:
حسین محمدی احمدآبادی

شماره مسلسل:
۲۷۰۱۸۵۷۳

تاریخ انتشار:
۱۴۰۱/۹/۲۰

دفتر مطالعات آموزش و فرهنگ

اظهار نظر کارشناسی درباره:

« طرح الحاق یک تبصره به ماده (۴) قانون سنجش و پذیرش دانشجو در دوره‌های تحصیلات تکمیلی در دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی کشور »

مقدمه

« طرح الحاق یک تبصره به ماده (۴) قانون سنجش و پذیرش دانشجو در دوره‌های تحصیلات تکمیلی در دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی کشور » که در تاریخ ۱۳۹۹/۱۰/۱۸ اعلام وصول شده بود؛ در جلسه مورخ ۱۴۰۰/۴/۲۷ کمیسیون آموزش، تحقیقات و فناوری با تغییر عنوان و اضافه شدن دو تبصره به تصویب رسید. این طرح^۱ در ابتدا بنا داشت «آزمون دوره فراگیر کارشناسی ارشد دانشگاه پیام نور» را همانند آزمون‌های تحصیلات تکمیلی (کارشناسی ارشد و دکتری) صلاحیت قانونی و دائمی بخشد. شایان ذکر است که این آزمون از سال ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۹ در ۲۱ دوره برگزار شده که برگزاری آن از سال ۱۳۹۶ به دلیل تصویب «قانون سنجش و پذیرش دانشجو در دوره‌های تحصیلات تکمیلی در دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی کشور»، و جاهت قانونی نداشته است و شورای سنجش و پذیرش دانشجو مستند به صلاحیت‌های قانونی در سال ۱۳۹۹ اقدام به لغو برگزاری این آزمون با توجه به مغایرت با قانون فوق نموده است. با وجود این در دو سال ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ نیز برگزار شد. دو تبصره دیگر که در کمیسیون فوق به این طرح اضافه شده شامل موارد زیر است:

۱. ماده واحده - یک تبصره به ماده (۴) قانون سنجش و پذیرش دانشجو در دوره‌های تحصیلات تکمیلی در دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی کشور مصوب ۱۳۹۴/۱۲/۱۸ به شرح ذیل الحاق می‌شود:
تبصره - آزمون دوره فراگیر دانشگاه پیام نور به صورت متمرکز توسط سازمان سنجش آموزش کشور و براساس دروس نیمسال اول دوره کارشناسی ارشد رشته تحصیلی مربوط، برگزار می‌شود.

۱) اجازه پذیرش بدون آزمون و صرفاً براساس سوابق تحصیلی، در رشته محل های دوره کارشناسی ارشد.

۲) اجازه پذیرش دانشجوی ایرانی برای دانشگاه ها و مؤسسات آموزش عالی مستقر در مناطق آزاد تجاری - صنعتی با برگزاری آزمون اختصاصی زیر نظر سازمان سنجش آموزش کشور.

باید توجه داشت رسالت آزمون های ورود به دانشگاه ها و سایر مراکز آموزشی و پژوهشی و روش های پذیرش دانشجو ضمن اینکه کمک به انتخاب عادلانه داوطلبان است، بخشی از فرایند کیفیت بخشی به آموزش عالی نیز است. بنابراین، در مواقعی که ظرفیت ها از تعداد داوطلبان پیشی می گیرد لزوم توجه به کیفیت آموزش عالی به خصوص کیفیت داوطلبان در آموزش عالی رایگان ایجاب می کند آزمون های ورودی بتوانند داوطلبان را به لحاظ علمی غربال کنند و تنها افرادی بتوانند وارد مقاطع مختلف تحصیلی شوند که دارای صلاحیت های علمی لازم باشند. به نظر می رسد طرح حاضر بدون توجه به مقوله کیفیت در آموزش عالی و بیشتر براساس کمک به درآمدزایی برخی دانشگاه ها و مؤسسات آموزش عالی تهیه و تدوین شده است که در تعارض با کیفیت بخشی به آموزش عالی است. در ادامه این طرح که پس از تصویب و تغییر در کمیسیون آموزش، تحقیقات و فناوری ارائه شده است، بررسی خواهد شد.

۱. عنوان و متن طرح پس از تصویب در کمیسیون آموزش، تحقیقات و فناوری

الف) عنوان: طرح الحاق سه تبصره به ماده (۴) قانون سنجش و پذیرش دانشجو در دوره های تحصیلات تکمیلی در دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی کشور

ب) متن طرح: سه تبصره به ماده (۴) قانون سنجش و پذیرش دانشجو در دوره های تحصیلات تکمیلی در دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی کشور، مصوب ۱۳۹۴/۱۲/۱۸ مجلس شورای اسلامی به شرح ذیل الحاق می شود:

تبصره «۱» - پذیرش بدون آزمون و صرفاً براساس سوابق تحصیلی، در رشته محل های دوره کارشناسی ارشد که سابقه پذیرش آنها براساس آمار و اطلاعات سازمان سنجش آموزش کشور و دانشگاه آزاد اسلامی نشان دهنده غیر رقابتی بودن آن است، براساس معدل تراز شده دوره کارشناسی و برای متقاضیان دارای مدرک کارشناسی ناپیوسته براساس معدل تراز شده مقاطع کاردانی و کارشناسی ناپیوسته انجام شود. ثبت نام و انتخاب رشته به صورت غیر متمرکز توسط سازمان سنجش آموزش کشور و دانشگاه آزاد اسلامی انجام می شود و اعلام نتیجه به صورت متمرکز توسط سازمان سنجش آموزش کشور انجام می گردد.

آیین نامه اجرایی این تبصره در خصوص شیوه تراز نمودن معدل داوطلبان، ظرف دو ماه پس از لازم الاجرا شدن این قانون، توسط سازمان سنجش آموزش کشور تهیه می شود و به تصویب شورا می رسد.

تبصره «۲» - آزمون دوره فراگیر دانشگاه پیام نور به صورت متمرکز توسط سازمان سنجش آموزش کشور و براساس دروس نیم سال اول دوره کارشناسی ارشد رشته تخصصی برگزار می گردد. آموزش دوره های فراگیر به صورت حضوری و غیر حضوری، منحصرأ توسط دانشگاه پیام نور صورت می گیرد و قابل واگذاری نمی باشد.

آیین نامه اجرایی این تبصره در خصوص نحوه سنجش و پذیرش دانشجو، ظرف دو ماه پس از لازم الاجرا شدن این قانون، توسط وزارت علوم، تحقیقات و فناوری تهیه می شود و به تصویب شورا می رسد.

تبصره «۳» - پذیرش دانشجوی ایرانی برای دانشگاه ها و مؤسسات آموزش عالی مستقر در مناطق آزاد تجاری - صنعتی با برگزاری آزمون اختصاصی زیر نظر سازمان سنجش آموزش کشور و در صورت تأیید شورا بلامانع است. انجام هرگونه نقل و انتقال اعم از میهمانی یک ترم، میهمانی دائم و انتقال دائم از این واحدهای دانشگاهی به سایر دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی کشور به استثنای موارد مورد تأیید کمیسیون پزشکی دانشگاه و دانشجویانی که در حین تحصیل در این مقطع ازدواج نمایند، ممنوع است.

۲. بررسی کلیات

در نگارش ابتدایی این طرح عبارت «ماده واحد» وجود داشت که در متن ارسالی از کمیسیون این عبارت و بخش بندی های دیگر مانند درج «تبصره» فراموش شده است که با بند «۹» سیاست های کلی نظام قانونگذاری مغایر است. این طرح دارای سه محور حذف آزمون کارشناسی ارشد برای رشته های کم متقاضی، و جاهد قانونی و تداوم آزمون فراگیر پیام نور و اجازه به مؤسسات آموزش عالی مستقر در مناطق آزاد تجاری - صنعتی برای برگزاری آزمون اختصاصی است. مهم ترین ویژگی طرح عدم توجه به کیفیت علمی ورودی های آموزش عالی و نگاه صرف اقتصادی به آموزش عالی کشور است. به عبارتی طرح برای تأمین مالی دانشگاه پیام نور و برخی دیگر مؤسسات آموزش عالی مفید است و هیچ کدام از اولویت های آموزش عالی کشور را مدنظر نداشته است. با توجه به اینکه در دهه های اخیر آموزش عالی در کشور به لحاظ کمی رشد زیادی داشته و کاهش کیفیت در این حوزه مشهود است، در نتیجه اولویت آموزش عالی کشور باید افزایش کیفیت آموزش عالی و پرهیز از توسعه کمی باشد که در گذشته رویه شده بود. سایر اولویت های آموزش عالی از جمله عدالت آموزشی و اشتغال فارغ التحصیلان دانشگاهی نیز مورد توجه این طرح نبوده است. بنابراین، از این حیث که طرح حاضر معطوف به نیازهای واقعی کشور نیست مغایر بند «۹» سیاست های کلی نظام قانونگذاری، تشخیص داده می شود. همچنین، به دلیل تفویض تصویب آیین نامه اجرایی به شورای سنجش و پذیرش مغایر اصل یکصدوسی و هشتم^۱ قانون اساسی است. نکته مهم دیگر این است که این طرح با سه تبصره سه نوع روش سنجش و پذیرش شامل آزمون فراگیر، پذیرش از طریق سوابق تحصیلی و آزمون اختصاصی مناطق آزاد را وارد نظام سنجش و پذیرش و قانون می کند که موجب ایجاد تنوع و تشتت در سنجش و پذیرش دوره کارشناسی ارشد می شود. از این رو مغایر با بند «۱۰» اصل سوم قانون اساسی مبنی بر «ایجاد نظام اداری صحیح و حذف تشکیلات غیر ضرور» و بند «۲-۱» «سیاست های کلی علم و فناوری» مبنی بر انسجام بخشی در سیاستگذاری حوزه علم و فناوری می باشد. از این حیث و بنابه مراتب پیش گفته رد کلیات مورد پیشنهاد است.

۲. بررسی کلیات

الف) بررسی (تبصره ۱) - اولین تبصره این طرح به پذیرش بدون آزمون و صرفاً بر اساس سوابق تحصیلی، در رشته محل های دوره کارشناسی ارشد که محل رقابت کمی هستند اختصاص دارد. اجازه پذیرش دانشجو صرفاً بر اساس سوابق تحصیلی در رشته های کم متقاضی و در حالی که داوطلبان با کیفیت علمی بالا بدون آزمون و به عنوان استعداد درخشان از طریق آیین نامه مربوطه^۲ پذیرش می شوند، به مفهوم غفلت از کیفیت علمی داوطلبان و راه یابی داوطلبان با کیفیت علمی ضعیف به دوره های تحصیلات تکمیلی است. با توجه به اینکه بخش قابل توجهی از تحصیلات تکمیلی کشور از طریق اعتبارات عمومی اداره می شود، عدم توجه به کیفیت علمی پذیرفته شدگان به مفهوم هدررفت این اعتبارات است. بنابراین، طرح حاضر ناظر به تسهیل ورود به دوره کارشناسی ارشد بدون توجه به کیفیت علمی داوطلبان است.

ب) بررسی (تبصره ۲) - در «تبصره ۲» طرح، «آزمون دوره فراگیر دانشگاه پیام نور» صلاحیت قانونی پیدا خواهد کرد. این آزمون با تصویب «قانون سنجش و پذیرش دانشجو در دوره های تحصیلات تکمیلی در دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی کشور» به خصوص ماده (۴) این قانون با موضوع تعریف «سنجش» که آزمون فراگیر در آن لحاظ نشده بود، و جاهد قانونی خود را از دست داده بود. شایان ذکر است در آزمون فراگیر پیام نور به جای امتحان از دروس دوره کارشناسی، از دروس ترم اول دوره کارشناسی ارشد امتحان برگزار می شود و داوطلبان با اخذ نمره حدنصاب نیازی به گذراندن این دروس در دوره دانشجویی نخواهند داشت. این در حالی است که طبق ماده (۴) قانون فوق ابتدای مواد آزمون کارشناسی ارشد بر دروس دوره کارشناسی همان رشته است.

علاوه بر مطالب فوق باید توجه داشت که آزمون فراگیر پیام نور وحدت رویه در سنجش دانشجو بین دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی و پژوهشی را از بین می برد. در بند «پ» ماده (۱) «قانون سنجش و پذیرش دانشجو در دوره های تحصیلات تکمیلی در دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی کشور» آمده است سنجش «فراپندی است که با هدف ایجاد وحدت رویه و

۱. علاوه بر مواردی که هیئت وزیران یا وزیری مأمور تدوین آیین نامه های اجرایی قوانین می شود، هیئت وزیران حق دارد برای انجام وظایف اداری و تأمین اجرای قوانین و تنظیم سازمان های اداری به وضع تصویب نامه و آیین نامه بپردازد. هر یک از وزیران نیز در حدود وظایف خویش و مصوبات هیئت وزیران حق وضع آیین نامه و صدور بخشنامه را دارد، ولی مفاد این مقررات نباید با متن و روح قوانین مخالف باشد.

۲. آیین نامه پذیرش بدون آزمون استعدادهای درخشان دوره تحصیلی کارشناسی ارشد مصوب وزیر علوم، تحقیقات و فناوری.

۳. ماده (۴) - سنجش در مقطع کارشناسی ارشد ناپیوسته بر اساس آزمون متمرکز از دروس تخصصی مقطع کارشناسی و تأثیر معدل داوطلب (در رشته های مرتبط) توسط وزارتین انجام می شود.

هماهنگی در بین دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی و پژوهشی، ایجاد فضای رقابتی یکسان و برقراری عدالت آموزشی برای کلیه داوطلبان تحصیلات تکمیلی از طریق آزمون، مصاحبه علمی، بررسی سوابق آموزشی و پژوهشی و فناوری انجام می‌شود». بنابراین، این بند در اولین گام نقض غرض قانون است. همچنین، این تبصره مغایر با «سیاست‌های کلی علم و فناوری» مبنی بر انسجام‌بخشی در سیاستگذاری حوزه علم و فناوری است.

برخی ایرادات و تبعات تصویب این تبصره شامل موارد زیر است:

۱) نقض هدف قانون مبنی بر «ایجاد وحدت رویه و هماهنگی در بین دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی و پژوهشی» (بند «پ» ماده (۱))

۲) کاهش کیفیت آموزش عالی و نگاه صرف کالایی به آموزش

۳) افزایش فارغ‌التحصیلان دانشگاهی بیکار

۴) رشد مدرک‌گرایی و تقلب علمی

۵) کاهش کیفیت فعالیت‌های پژوهشی

ج) **بررسی (تبصره «۳»)** - در این تبصره به مؤسسات آموزش عالی مستقر در مناطق آزاد تجاری - صنعتی اجازه داده شده که خود آزمون ورودی و پذیرش دانشجو را برگزار نمایند. این تبصره مانند تبصره پیش نقض غرض قانون مبنی بر ایجاد وحدت رویه در پذیرش دانشجو و عاری از منطق علمی است. علاوه بر این، این تبصره با عدالت سازگار نیست، چراکه قانون به دانشگاه‌های با کیفیت و با سابقه کشور که صلاحیت بیشتری دارند اجازه برگزاری آزمون اختصاصی نداده است.

۴. ایرادات حقوقی

تبصره‌های «۱ و ۲» - تفویض تصویب آیین‌نامه اجرایی به شورای سنجش و پذیرش مغایر اصل ۱ یکصدوسی و هشتم قانون اساسی است. مضاف بر اینکه مشخص نیست مقصود از شیوه تراز نمودن معدل داوطلبان چیست؟ اگر موجد حق و تکلیف باشد دارای ماهیت تقنینی بوده و تفویض آن به مرجعی غیر از مجلس مغایر اصل هشتاد و پنجم قانون اساسی است.

تبصره «۳» - در این تبصره دانشجویانی که از دواج می‌کنند از ممنوعیت نقل و انتقال مستثنا شده‌اند و ارتباط این تبصره با بند «پ» ماده (۲۶) «قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت» با موضوع موافقت با درخواست انتقال به صورت میهمانی طلاب و دانشجویان مادر، مشخص نشده است. از این جهت مغایر بند «۹» سیاست‌های کلی نظام قانونگذاری مبنی بر «انسجام قوانین و عدم تغییر یا اصلاح ضمنی آنها بدون ذکر شناسه تخصصی» می‌باشد.

همچنین، این طرح به دلیل ایجاد تنوع و تشتت در سنجش و پذیرش دوره کارشناسی ارشد، مغایر با بند «۱۰» اصل سوم قانون اساسی مبنی بر «ایجاد نظام اداری صحیح و حذف تشکیلات غیر ضرور» می‌باشد.

نتیجه‌گیری

طرح حاضر که پس از اصلاح و تصویب در کمیسیون آموزش، تحقیقات و فناوری با سه تبصره ارائه شده، دارای سه محور اصلی زیر است:

۱) اجازه پذیرش بدون آزمون و صرفاً بر اساس سوابق تحصیلی، در رشته‌محل‌های کم‌متقاضی دوره کارشناسی ارشد

۲) اجازه به ادامه برگزاری آزمون فراگیر دانشگاه پیام‌نور

۳) اجازه پذیرش دانشجوی ایرانی برای دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی مستقر در مناطق آزاد تجاری - صنعتی با برگزاری آزمون اختصاصی زیر نظر سازمان سنجش آموزش کشور پس از بررسی کلیات و جزئیات این طرح نکات زیر استخراج شده است:

۱) این طرح با سه تبصره سه نوع روش سنجش و پذیرش شامل آزمون فراگیر، پذیرش از طریق سوابق تحصیلی و آزمون اختصاصی مناطق آزاد را وارد نظام سنجش و پذیرش و قانون می‌کند. با توجه به اینکه دو روش سنجش از طریق آزمون سراسری و از طریق آیین‌نامه استعداد درخشان هم‌اکنون اجرا می‌شود، در مجموع پنج روش سنجش و پذیرش برای دوره کارشناسی ارشد با تصویب این طرح ایجاد خواهد شد. از این رو طرح حاضر مغایر با بند «۱۰» اصل سوم قانون اساسی مبنی بر

۱. علاوه بر مواردی که هیئت وزیران یا وزیری مأمور تدوین آیین‌نامه‌های اجرایی قوانین می‌شود، هیئت وزیران حق دارد برای انجام وظایف اداری و تأمین اجرای قوانین و تنظیم سازمان‌های اداری به وضع تصویب‌نامه و آیین‌نامه بپردازد. هر یک از وزیران نیز در حدود وظایف خویش و مصوبات هیئت وزیران حق وضع آیین‌نامه و صدور بخشنامه را دارد، ولی مفاد این مقررات نباید با متن و روح قوانین مخالف باشد.

۲. ماده (۲۶) - کلیه مؤسسات آموزش عالی موضوع ماده (۱) قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور و مراکز حوزوی مکلفند...

بند «پ» - با تقاضای طلاب و دانشجویان مادر باردار یا دارای فرزند زیر دو سال جهت میهمانی به میزان حداکثر چهار نیمسال تحصیلی به حوزه یا مؤسسه آموزش عالی هم‌سطح یا پایین‌تر مورد تقاضا موافقت نمایند.

(۱۰) - ایجاد نظام اداری صحیح و حذف تشکیلات غیر ضرور) می باشد.

۲ هیچ کدام از محورهای طرح، اولویت نظام آموزش عالی کشور نیست.

۳ این طرح در صورت تصویب نه تنها به اصلاح نظام سنجش و پذیرش دانشجو در دوره های تحصیلات تکمیلی نمی انجامد، بلکه هماهنگی موجود در این نظام را هم از بین می برد.

۴ تصویب این طرح به دلیل حذف آزمون برای برخی رشته ها، تأیید آزمون فراگیر و آزمون اختصاصی برای برخی مؤسسات آموزشی در تضاد با کیفیت افزایی در آموزش عالی است.

۵ طرح حاضر به دلیل تبعیض بین دانشگاه ها و سایر مؤسسات آموزشی برای برگزاری آزمون اختصاصی و فراگیر با عدالت آموزشی در تعارض است.

۶ این طرح نقض غرض قانون از جهت مغایرت با وحدت رویه و هماهنگی در بین دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی و پژوهشی در سنجش دانشجو، است.

۷ این طرح مغایر با سیاست های کلی نظام قانونگذاری از جهت نقض ضمنی سایر قوانین و عدم استحکام در نگارش است.

۸ تصویب این طرح دارای تبعاتی نظیر افزایش مدرک گرایی، افزایش فارغ التحصیلان بیکار و کاهش کیفیت فعالیت های پژوهشی در دوره های تحصیلات تکمیلی خواهد شد.

پیشنهاد

با توجه به مطالب پیش گفته تصویب طرح حاضر پیشنهاد نمی شود و رد کلیات آن مورد پیشنهاد است.

شماره ماده	موافق	مخالف	ارجاع به کمیسیون
ماده واحده			

شماره ماده	مصوبه کمیسیون برای رفع ایرادهای شورای نگهبان	موافق	مخالف	موافق به شرط اصلاح	ارجاع به کمیسیون	اظهار نظر کارشناسی	متن اصلاحی
تبصره «۱»	این تبصره به پذیرش بدون آزمون و صرفاً بر اساس سوابق تحصیلی، در رشته‌های دوره کارشناسی ارشد که محل رقابت کمی هستند اختصاص دارد. اجازه پذیرش دانشجو صرفاً بر اساس سوابق تحصیلی در رشته‌های کم‌متقاضی و در حالی که داوطلبان با کیفیت علمی بالا بدون آزمون و به‌عنوان استعداد درخشان از طریق آیین‌نامه مربوطه پذیرش می‌شوند، به مفهوم غفلت از کیفیت علمی داوطلبان و راه‌یابی داوطلبان با کیفیت علمی ضعیف به دوره‌های تحصیلات تکمیلی است. بنابراین، این تبصره مغایر با کیفیت‌بخشی به آموزش عالی کشور است.						
تبصره «۲»	در (تبصره «۲») طرح، «آزمون دوره فراگیر دانشگاه پیام‌نور» صلاحیت قانونی پیدا خواهد کرد. در آزمون فراگیر پیام‌نور به‌جای امتحان از دروس دوره کارشناسی، از دروس ترم اول دوره کارشناسی ارشد امتحان برگزار می‌شود و داوطلبان با اخذ نمره حدنصاب نیازی به گذراندن این دروس در دوره دانشجویی نخواهد داشت. این در حالی است که طبق ماده (۴) قانون فوق‌الذکر مواد آزمون کارشناسی ارشد بر دروس دوره کارشناسی همان رشته است. علاوه بر مطالب فوق باید توجه داشت که آزمون فراگیر پیام‌نور وحدت رویه در سنجش دانشجو بین دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی و پژوهشی را از بین می‌برد. بنابراین، این تبصره در اولین گام نقض غرض قانون است. همچنین، این تبصره مغایر با بند «۱» اصل سوم قانون اساسی مبنی بر «ایجاد نظام اداری صحیح و حذف تشکیلات غیرضرور» و بند «۲-۱» «سیاست‌های کلی علم و فناوری» مبنی بر انسجام‌بخشی در سیاست‌گذاری حوزه علم و فناوری است. برخی ایرادات و تبعات تصویب این تبصره شامل موارد زیر است: ۱. نقض هدف قانون مبنی بر «ایجاد وحدت رویه و هماهنگی در بین دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی و پژوهشی» (بند «پ» ماده (۱)) ۲. کاهش کیفیت آموزش عالی و نگاه صرف کالایی به آموزش ۳. افزایش فارغ‌التحصیلان دانشگاهی بیکار ۴. رشد مدرک‌گرایی و تقلب علمی ۵. کاهش کیفیت فعالیت‌های پژوهشی						
تبصره «۳»	در این تبصره به مؤسسات آموزش عالی مستقر در مناطق آزاد تجاری - صنعتی اجازه داده شده که خود آزمون ورودی و پذیرش دانشجو را برگزار نمایند. این تبصره نقض غرض قانون مبنی بر ایجاد وحدت رویه در پذیرش دانشجو و عاری از منطق علمی است. علاوه بر این این تبصره با عدالت سازگار نیست، چراکه قانون به دانشگاه‌های باکیفیت و با سابقه کشور که صلاحیت بیشتری دارند اجازه برگزاری آزمون اختصاصی نداده است.						